

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Problematické aspekty změn v úpravě odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku

Ministerstvo průmyslu a obchodu, gestor pro transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS (dále jen „Směrnice 2024/2853“ nebo „Směrnice“)[1], předložilo 23. prosince 2025 vládě návrh novely zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník (dále jen „Občanský zákoník“ nebo „ObčZ“), na základě které má, vlivem práva EU, dojít ke koncepčním změnám současné právní úpravy odpovědnosti za vady výrobků (dále jen „Novela“).[2] Tento článek se tak zaměřuje na dvě vybrané problematické koncepční změny, které by měla Novela do Občanského zákoníku stran odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku vtělit.

Až do 9. prosince 2026[3] je unijní úprava odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku stěžejně obsažena ve směrnici Rady 85/374/EHS (dále jen „**Směrnice 85/374/EHS**“)[4]. Současná právní úprava této odpovědnosti tak v Občanském zákoníku vychází právě z uvedené směrnice, když tato byla transponována do českého právního řádu nejprve zákonem č. [59/1998](#) Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku (dále jen „**zákon č. 59/1998 Sb.**“), a po rekodifikaci soukromého práva v roce 2014 převzata do Občanského zákoníku.

Škoda způsobená vadou výrobků je upravena (zejména) v § 620 odst. 2, § 637 a § 2939 - § 2943 ObčZ. Sluší se přitom uvést, že za celou dobu platnosti Občanského zákoníku nebyla tato ustanovení ani jednou novelizována[5] a v českém právním řádu se tak jedná o stabilní právní úpravu odpovědnosti, která v posledních letech z hlediska zákonného znění neprošla žádnou významnou koncepční změnou.

Evropský normotvůrce se však rozhodl Směrnicí 85/374/EHS nahradit novou Směrnicí 2024/2853 z důvodu nezbytnosti zásadní revize pravidel, s ohledem na vývoj nových technologií, změny v obchodních a dodavatelských modelech, či judikatuře Soudního dvora Evropské unie.[6] Směrnice 2024/2853, ač vychází ze základů položených Směrnicí 85/374/EHS, zavádí několik koncepčních změn, které je nezbytné promítnout do národních právních řádů členských států. Lhůta pro transpozici Směrnice uplyne 9. prosince 2026.[7] V případě České republiky má k transpozici dojít na základě Novelu.

Hned v úvodu článku je vhodné podotknout, že Směrnice 2024/2853 stojí na principu plné harmonizace,[8] v důsledku čehož nemá český zákonodárce možnost přijmout od Směrnice odchýlnou právní úpravu, popřípadě stanovit přísnější, nebo naopak mírnější práva a povinnosti, než které Směrnice stanoví. To je patrné i z navrženého znění Novelu.

Článek se níže zaměřuje na dva z určitého úhlu pohledu problematické aspekty Novelu, které se týkají změny v množině rekněme „oprávněných“ poškozených, a dále změn v dokazování odpovědnosti.

Změny v množině poškozených a aktivně legitimovaných

První významnou koncepční změnou, kterou se článek zabývá a již má Novela přinést, je úprava množiny poškozených, kteří budou oprávněni k náhradě újmy z titulu vady výrobku - nově „vadného výrobku“.

Směrnice 85/374/EHS, zákon č. [59/1998](#) Sb., i § 2939 ObčZ byly, resp. jsou, doposud vykládány tak, že nárok na náhradu újmy vznikne takové osobě, které v příčinné souvislosti s vadou výrobku vznikla újma.[\[9\]](#) Platná a účinná právní úprava tak nevylučuje, aby poškozeným byla jak fyzická, tak právnická osoba; popřípadě z hlediska statusu jak spotřebitel, tak i podnikatel (byť vždy s ohledem na vyluku vztahující se k poškození věci určené a užívané převážně k podnikatelským účelům podle § 2943 ObčZ).[\[10\]](#) To dokládá například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. dubna 2019, sp. zn. 25 Cdo 2675/2017, ve kterém se uvádí: „(...) *Uživatelé však nemusí být pouze spotřebitel ani obecně koncový zákazník, výrobek může v rámci své existence (tedy i jako meziproduct) vyměnit v různých fázích několik uživatelů a všichni mohou být ohroženi jeho případnou vadou. Směrnice ani zákon proto v samotném textu neužívají pojem spotřebitel, ale poškozená osoba nebo poškozený (injured person v čl. 4), aniž by tuto oprávněnou osobu jakkoliv definovaly. Nelze proto odtud dovodit jakékoliv zúžení okruhu subjektů, jimž vzniká nárok na náhradu újmy způsobené vadou výrobku.*“ Směrnice 2024/2853 však tento přístup podstatně mění a stanoví, že nárok na náhradu újmy způsobené vadou výrobku vznikne toliko fyzické osobě.[\[11\]](#)

Novela musí i tuto změnu převzít. Zvláštní skutkovou podstatou odpovědnosti za škodu způsobenou vadným výrobkem tedy bude postižitelná pouze taková újma, která vznikla fyzické osobě.[\[12\]](#) Fyzická osoba může uplatnit nárok na náhradu újmy, která jí byla vadným výrobkem způsobena, v tomto ohledu bez dalšího, protože je jeho jediným originálním nositelem. Naopak, právnickým osobám by nemohlo po Novele originálně vzniknout právo, resp. pohledávka, na náhradu škody způsobené vadným výrobkem.

Neznamená to však, že by pohledávky na náhradu škody nemohly právnické osoby uplatňovat vůbec. Směrnice totiž ukládá povinnost členským státům zajistit, aby nároky na náhradu škody způsobené fyzické osobě mohly uplatnit také (i) osoba, na kterou přešlo právo poškozeného nebo která toto právo převzala na základě unijního nebo vnitrostátního práva nebo smlouvy; nebo (ii) osoba jednající jménem jednoho nebo více poškozených na základě unijního nebo vnitrostátního práva.[\[13\]](#)

Novela body (i) a (ii) uvedené výše výslovně do novelizovaných ustanovení Občanského zákoníku nezpracovává, ani nemění ustanovení jiných právních předpisů. Lze nicméně konstatovat, že výslovné zapracování výše citovaných bodů není pro řádnou transpozici, respektive v budoucnu implementaci, Směrnice nezbytně nutné, protože instituty k jeho naplnění v platné i účinné legislativě již existují.

Pokud jde o bod (i), pak zjevně míří na situace změn v osobě věřitele. Česká jazyková verze Směrnice 2024/2853 užívá pojmy naznačující, že ke změně v osobě věřitele může dojít jak přechodem práva (viz slovo „přešlo“), tak jeho převodem (když hovoří o převzetí práva i na základě smlouvy). Lze dovodit, že Směrnice nevylučuje ani případy univerzální sukcese. Obdobné plyne z anglické jazykové verze Směrnice.[\[14\]](#) K takovému přechodu, nebo převodu může dojít na základě různých již existujících institutů práva s ohledem na různé právní skutečnosti, které přechod nebo převod mohou způsobit (příkladem uvedme cesi, přechod práva na pojistitele při škodovém pojištění podle § 2820 ObčZ a další, vždy za příslušných zákonných podmínek).

Pokud jde o bod (ii), pak dovozují, že míří na situace, kdy ke změně v osobě věřitele sice nedochází, avšak jiná osoba za poškozeného vlastním jménem, avšak na poškozeného účet, právo, respektive pohledávku, uplatní. V českém právním řádu takovou úpravu najdeme např. v zákoně č.

[179/2024](#) Sb., o hromadném občanském řízení soudním, které stanoví, že žalobce v hromadném řízení může být pouze právnická osoba, která je zapsána do seznamu oprávněných osob a vystupuje v hromadném soudním řízení vlastním jménem v zájmu skupiny, nikoliv však na vlastní účet.[\[15\]](#)

Z praktického pohledu se nicméně Novelou sníží svým způsobem standard ochrany, který je právníkům osobám z hlediska možnosti uplatnit náhradu škody způsobenou vadou výrobku dosud dán. A to i přesto, jak výše poznamenal Nejvyšší soud, že na možnost ohrožení právnické osoby vznikem takové škody se nic nemění ani v důsledku společenského či technologického rozvoje.

Jelikož se speciální skutková podstata odpovědnosti za škodu způsobenou vadným výrobkem pro poškozenou právnickou osobu po Novele nemá uplatnit, a pokud by právnická osoba chtěla v budoucnu nárokovat právo na náhradu škody z důvodu škody vzniklé vadnou věcí, bude nezbytné dovodit jiný odpovědnostní důvod podle obecných ustanovení v § 2909 (jehož aplikace navíc není v případě škod způsobených v důsledku existence vady výrobku příliš pravděpodobná), § 2910 nebo § 2913 ObčZ (který nejpravděpodobněji bude jinak nejčastějším důvodem náhrady škody), což v praxi v některých situacích povede k tomu, že se právnická osoba náhrady škody účinně nedovolá.

Výhoda uplatňování náhrady škody podle § 2939 ObčZ totiž tkví v její koncepci jako objektivní odpovědnosti (viz § 2985 ObčZ). A zatímco ještě porušení smluvní odpovědnosti je principiálně také objektivní odpovědností, pak toto neplatí pro porušení dobrých mravů podle § 2909 ObčZ nebo porušení zákona podle § 2910 ObčZ. Prokazování zavinění v případě škod utrpěných v důsledku vad výrobků bude, bez ohledu na presumpce (např. výrobce jako odborníka), ovšem i tak značně problematické a odvislé od konkrétního postavení stran, zejména osoby povinné k náhradě škody.

Zlehčení (?) nesení důkazního břemene

Směrnice 85/374/EHS (v důsledku toho i jednotlivé národní právní řády) od poškozené osoby vyžaduje, aby prokázala (i) škodu, (ii) vadu a (iii) příčinnou souvislost mezi vadou a škodou. Důkazní břemeno spočívá na poškozené osobě.[\[16\]](#) To platí i pro současnou účinnou národní právní úpravu a nezmění se ani Novelou, respektive Směrnicí. Ačkoliv poškozený neprokazuje zavinění škůdce, resp. osoby odpovědné k náhradě škody, čímž se snižuje náročnost domožení se náhrady škody, přesto i prokázání zejména vady výrobku a příčinné souvislosti mezi vadou a škodou může být v praxi složité, zvláště pokud se jedná o technologicky složité výrobky.[\[17\]](#) Evropský normotvůrce tuto skutečnost akcentuje a zavádí ve Směrnici 2024/2853 jednak (i) v čl. 9 institut zpřístupnění důkazních prostředků, který má snížit informační asymetrii mezi stranami a umožnit straně unést důkazní břemeno v případech, kdy dostatečně uvede skutečnosti a předloží důkazy podkládající pravděpodobnost oprávněnosti nároku na náhradu škody; a jednak (ii) formulací vyvratitelných právních domněnek.

Pokud jde o institut zpřístupnění důkazních prostředků, pak čl. 9 Směrnice uvádí mj. následující:

1. Členské státy zajistí, aby na žádost osoby, která v řízení u vnitrostátního soudu uplatňuje nárok na náhradu škody způsobené vadným výrobkem (dále jen „žalobce“) a která uvedla skutečnosti a předložila důkazy dostatečné k osvědčení oprávněnosti nároku na náhradu škody, byl žalovaný povinen zpřístupnit relevantní důkazní prostředky, které má k dispozici, za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Členské státy zajistí, aby na žádost žalovaného, který uvedl skutečnosti a předložil důkazy dostatečné k osvědčení toho, že potřebuje důkazní prostředky pro účely rozporování nároku na náhradu škody, byl žalobce v souladu s vnitrostátním právem povinen zpřístupnit relevantní důkazní prostředky, které má k dispozici.

(...)

6. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy je jedna ze stran povinna zpřístupnit důkazní prostředky, byly vnitrostátní soudy oprávněny na základě řádně odůvodněné žádosti protistrany nebo pokud se dotčený vnitrostátní soud domnívá, že je to vhodné a v souladu s vnitrostátním právem, požadovat, aby byly tyto důkazní prostředky předloženy snadno přístupným a snadno srozumitelným způsobem, jestliže vnitrostátní soud považuje takové předložení důkazních prostředků za přiměřené z hlediska nákladů a úsilí pro stranu, od které je vyžadováno.

Z výše uvedeného vyplývá, že zpřístupnění důkazních prostředků se uplatní na žádost jedné ze stran a dále snadno přístupným a snadno srozumitelným způsobem. Druhá strana tak má sama aktivní povinnost nejen umožnit vyhledání důkazního prostředku, ale její povinnost může nad rámec spočívat ve shromáždění nebo roztrídění dostupných důkazních prostředků,[\[18\]](#) tj. v zásadě obstarávání či vytváření nových důkazních prostředků. Povinnost zpřístupnit relevantní důkazní prostředky však není podle Směrnice bezbřehá, neboť mají být zpřístupněny jen ty důkazní prostředky, které jsou nezbytné a přiměřené, i s přihlédnutím k ochraně obchodního tajemství a jiné důvěrnosti.[\[19\]](#) Nutno ještě podotknout, že zpřístupnění důkazních prostředků může být podle Směrnice navrženo po zahájení, nikoliv před zahájením řízení, kde je úprava ponechána na vůli členských států.[\[20\]](#)

Praktickým důsledkem porušení takové povinnosti, tj. nezpřístupnění důkazního prostředku, má být naplnění vyvratitelné právní domněnky existence vady, tj. přenesení důkazního břemene na druhou ze stran, aby vyvrátila, že výrobek je vadný.[\[21\]](#)

Novela, zdá se, však institut, který by se přibližoval podstatě zpřístupnění důkazního prostředku podle Směrnice, nemá zavést. Paradoxně však zavádí vyvratitelnou právní domněnku v § 2941a odst. 1 písm. a) ObčZ, podle které se má za to, že výrobek je vadný, pokud osoba povinná k náhradě škody v rozporu se zákonem nepředložila důkazní prostředek podle zvláštního právního předpisu, tj. jedná se o odraz čl. 10 odst. 2 písm. a) Směrnice.[\[22\]](#)

Domnívám se, že v současném právním řádě nenalezneme přímou obdobu institutu zpřístupnění důkazního prostředku, jak je výše popsán. Zamyslíme-li se, pak by v tomto ohledu bylo možné uvažovat jediné o nástrojích, které nám dávají procesní předpisy. Zde ovšem narazíme. Např. zajištění důkazu dle § 102 odst. 2 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád (dále jen „**OSŘ**“) nemá shodnou povahu, když se jedná o předstižný prostředek k zabránění zmaření provedení důkazu. Užití předběžného opatření podle § 102 odst. 1 OSŘ také není aplikovatelné, protože není v řízení třeba zatímně upravovat poměry účastníků (ostatně bez zákonné opory nelze ani uložit straně, aby *de-facto* v řízení pomáhala nést důkazní břemeno strany druhé, tím spíše předběžným opatřením). Institutem, který by připadal v úvahu, je dále § 128 OSŘ upravující dožádání soudu, kdy každý má povinnost sdělit soudu skutečnosti, které mají význam pro řízení a rozhodnutí, § 129 odst. 2 OSŘ stanovující ediční povinnost ve vztahu k listinám či § 130 odst. 1 OSŘ stanovující ediční povinnost ve vztahu k věci. Nicméně, zpřístupnění důkazního prostředku v zásadě, přinejmenším, částečně přenáší důkazní břemeno na druhého účastníka, který tak pomáhá nést důkazní břemeno jiného a to *de-facto* na svůj úkor. V zákonné úpravě není pro takový přenos povinnosti dokazovat žádný podklad a Novela jej ani nepřímou nezpracuje. Není-li zákonné opory spočívající alespoň v tom, že strany se mohou dovolávat poskytnutí důkazu, který si sami nemohou obstarat, soud by postupem dožádání či uložením ediční povinnosti, dle mého názoru, porušil zásadu rovnosti účastníků a sám aktivně vystupoval ve prospěch jedné ze stran, tím spíše když se ve sporném řízení neuplatňuje zásada vyšetřovací, kdy by soud měl zjišťovat „materiální pravdu“. Nelze bez dalšího tvrdit, že výše uvedená ustanovení v daném ohledu nepůjde užít vůbec, mám však za to, že jejich užití je co do předpokladů a situací značně omezené a podstatou se neblíží tomu, co Směrnice zamýšlela, tj. nejsou to instituty

obdobné zpřístupnění důkazů dle Směrnice.

Důvodová zpráva Novely v tomto ohledu uvádí odkaz na § 101 odst. 1 písm. b) OSŘ, který stanoví, že aby bylo dosaženo účelu řízení, jsou účastníci povinni zejména plnit důkazní povinnosti a další procesní povinnosti uložené jim zákonem nebo soudem.[\[23\]](#) I ve spojení s § 120 odst. 1 OSŘ je však tento odkaz bezvýznamný. Kruhem se tak dostáváme k tomu, že povinnost předložit důkazní prostředek by ukládal soud a k tomu se již vyjádřil odstavec výše. Domnívám se, že v legislativním procesu není jiná novela, která by tento procesní aspekt upravovala.

Dovozuji, že v Novele je v tomto ohledu mezera v zákoně a zpřístupnění důkazů tak, jak ukládá Směrnice, se nedovolají ani žalobci (jímž je tento institut primárně určen), ani žalovaní. Je třeba vyčkat, zdali se toto opomenutí ve znění Novely v průběhu legislativního procesu napraví, či nikoliv. Nebude-li opomenutí napraveno, pravděpodobně nebude možné dovodit ani přímý účinek Směrnice. Judikatura Soudního dvora totiž dovozuje (až na výjimky) nemožnost horizontálního přímého účinku směrnice.[\[24\]](#) Zpřístupnění důkazních prostředků by se sice dovolával účastník řízení vůči soudu, tj. vertikálně, avšak povinnost by byla založena druhému účastníkovi, tj. horizontálně. Horizontální účinek směrnice však v takto druhově určené věci není pravděpodobný.

Závěr

Výše byly popsány dva problematické aspekty Novely. Prvním z nich je snížení efektivní možnosti domoci se náhrady škody, která vznikla v důsledku vady výrobku pro právnické osoby, a který nelze opodstatnit společenskou nebo technologickou změnou. Druhým z nich je pak nedůsledná transpozice Směrnice stran institutu zpřístupnění důkazního prostředku, kterého se nebude moci dovolat v určitých situacích ani žalobce, ani žalovaný.

Nezbývá než vyčkat, zda se znění Novely v průběhu legislativního procesu změní, popřípadě jak se k uvedené problematice později postaví soudní praxe. Než však dojde k ustálení judikatury „uplyne mnoho vody v řece“, vzhledem k tomu, že na základě přechodných ustanovení se úprava Novely uplatní až ve vztahu k výrobkům, které byly uvedeny na trh po nabytí účinnosti Novely, jež je zatím plánována na 9. prosince 2026.[\[25\]](#)

Mgr. Jiří Šarmír,
advokát

P / R / K

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

[PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář](#)

Jáchymova 2
110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: prague@prkpartners.com

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS [online]. In: EUR-Lex [vid 19.února 2026]. Dostupné >>> [zde](#).

[2] Návrh zákona, kterým se mění zákon č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. PID návrhu: KORNDPLHESJU [online]. In: VeKlep [vid 19. února 2026]. Dostupné >>> [zde](#).

[3] Čl. 21 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[4] Směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky [online]. In: EUR-Lex [vid 19.února 2026]. Dostupné >>> [zde](#).

[5] Zjištěno prostřednictvím funkcionality „verze dokumentu“ v online právním informačním systému Beck-online.

[6] Srovnej: b. 1 - 5 recitálu Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[7] Čl. 22 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[8] Čl. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[9] Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. dubna 2019, sp. zn. 25 Cdo 2675/2017; M. Pašek, komentář k § 2939 občanského zákoníku. In: Jan Petrov, Michal Výtisk, Vladimír Beran a kol. Občanský zákoník, 2. vydání (3. aktualizace). C. H. Beck 2024 [online]. Beck-online [online právní informační systém].

[10] Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. dubna 2019, sp. zn. 25 Cdo 2675/2017.

[11] Čl. 5 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o

odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[12] viz návěti navrhovaného nového znění § 2939 ObčZ: „(...) [š]kodu způsobenou fyzické osobě vadným výrobkem, (...)“. Čl. I b. 6 návrhu zákona, kterým se mění zákon č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[13] Čl. 5 odst. 2 Směrnice.

[14] Shodně anglické znění čl. 5 odst. 2 písm. a) Směrnice: „(...) a person that succeeded, or was subrogated, to the right of the injured person by virtue of Union or national law or contract (...)“

[15] § 8 a § 9 zákona č. č. [179/2024](#) Sb., o hromadném občanském řízení soudním.

[16] Čl. 4 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky.

[17] Srovnej b. 42 – 48 recitálu Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[18] Srovnej b. 42 recitálu Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[19] Srovnej b. 42 recitálu a čl. 9 odst. 3 a 4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[20] Srovnej b. 43 recitálu a čl. 9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS.

[21] Čl. 10 odst. 2 a 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024, o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS. Podle českého práva se pak uplatní § 133 OSŘ.

[22] Čl. I, b. 11 návrhu zákona, kterým se mění zákon č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[23] Důvodová zpráva k čl. I bodu 11 návrhu zákona, kterým se mění zákon č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, s. 12.

[24] Srovnej: rozsudek Soudního dvora ze dne 26. února 1986, M. H. Marshall proti Southampton and South-West Hampshire Area Health Authority, věc 152/84.

[25] Čl. II a III návrhu zákona, kterým se mění zákon č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nálezný Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)